

Allan Berntsson

F. 1930

Verksamhetsperiod på Ringhals: 1969-1995

Intervjuad: februari 2013

”Allan anställdes vid Ringhals 1969 och fick då anställningsnummer 9.”

Allan Berntsson är fiskarsonen som fick jobb på kärnkraftverket, vilket byggdes på hans barndoms marker.

Allan är född 1930 och uppvuxen i Videberg. Hans pappa Johan var fiskare och mamma Ester skötte hemmet där man om somrarna födde upp grisar för att ha mat till julen. Han har tre syskon; Gösta, Evy och Maj-Britt.

Allan gick i småskolan i Lingome, och därefter fyra år i Norvåra där man gick i skolan varannan dag. Samtidigt med skolgången läste man också för prästen och Allan konfirmerades 1944.

Åren som följde hjälpte Allan till hemma på gården, men 1947 började även han fiska lite. Han hjälpte även bönderna med att ta upp potatis på höstarna. När han fyllt 18 år blev det fiske för hela slanten fram till 1966, förutom ett avbrott för den obligatoriska militärtjänstgöringen som han gjorde 1952 i Halmstad.

En oväntad upptäckt

Under kriget kunde byborna se militära konvojer som passerade ute på havet, men som tur var så blev inga fiskebåtar angripna. Det hittades även minor som flutit iland utefter kusten – ofta där kärnkraftverkets utloppskanaler är belägna idag.

”Man hittade något under vattnet vid strandkanten och konstaterade att det var en gammal mina. Den hade fortfarande sprängverkan så det blev en kraftig smäll, som i sin tur bildade en väldig vattenpelare”

– När Vattenfall började sina arbeten med sprängning av utloppskanalen var man tvungen att bygga en sk Baileybro, eftersom Naturvårdsverket inte tillät några skador på naturligt berg. Bron användes för att transportera bort bergmassor. Då hittade man något under vattnet vid strandkanten och konstaterade

Allan Berntsson vid sitt hem vintern 2013. Ringhals byggdes på hans barndoms marker och han arbetade 27 år på verket innan han gick i pension

terade att det var en gammal mina, som man sprängde. Den hade fortfarande sprängverkan så det blev en kraftig smäll, som i sin tur bildade en väldig vattenpelare, berättar Allan.

1952 var ett år då det hände mycket. Allan gifte sig med sin granngårdstös, Märta i Värö prästgård. Tillsammans fick de fyra barn. Första barnet var en flicka som bara levde två månader på grund av hjärtfel, sedan kom Eva född 1954, Stig-Arne född 1958, som är fiskare och Mikael född -63.

Dottern Eva jobbade några år på Ringhals som kontorsbud under byggtiden, men är tyvärr avliden sedan några år. Även Märta har gått bort så nu bor Allan ensam i huset som de levte tillsammans i under många år. Den yngste sonen Mikael jobbar på Ringhals 2. Allan har också fem barnbarn.

Anställningsnummer 9

1966 slutade Allan fiska och började jobba på Strängbetong i Veddige. Där gjöt han blandade betongbalkar och formar.

– På sommaren 1969 hyrde tre chefer som arbetade på Ringhals – Sven Johansson, Erik Lindgren och Gunnar Lundbäck – en sommarstuga nära Allans hem. De erbjöd arbete på Ringhals och Märta var den som först började med att städa byssjor, minns Allan.

Allan hade dock två veckors uppsägning från Strängbetong så han började lite senare, under årsskiftet 1969/70 och fick då anställningsnummer 9. Det första han fick göra var att hjälpa till med uppförandet av barackerna. Sedan blev det diverse snickeriarbeten under byggtiden.

– I slutet på 70-talet blev jag uppmanad av Olle Hedström, som var anläggningschef under uppbyggnadsskedet, att söka jobb på driftsidan vilket jag gjorde. Där jobbade jag på snickarverkstaden, som till en början inrymdes i en byggnad vid renshuset, sedan fick vi flytta bort till ett plåtskjul vid svallschaktet innan den nya verkstaden var klar.

På snickarverkstaden var de sju man som var fast anställda.

Dessutom hyrde de snickare som var kvar på bygget in sig där emellanåt. De fick bl. a göra byggnadsställningar och hjälpa till med reparationer i bostadsområdet.

Skrämda sommarboende återvände

Kärnkraftomröstningen var han inte involverad i, men han minns att Torbjörn Fälldin på något sätt hade ansvar för att man inte fick köra blocken en tid.

– Det var många som sålde sina sommarstugor i Gloppe för att de var lite skrämda av kärnkraften. Många av dem återkom efter några år och ville köpa tillbaks dem, berättar Allan.

27 år hade gärna fått bli fler

Allan gick i pension 1995 i december och hade då fått ihop 27 år hos Vattenfall. Han hade gärna jobbat ett par år till om han bara fått.

Allans föräldrahem finns fortfarande kvar och där bor hans bror. Självt äger han ett hus en bit ifrån som hans faster och farbror ägde från början. Det byggdes ut och föräldrarna bodde i slutet av sin levnad på övervåningen i samma hus.

Något arbete efter pensioneringen har han inte haft mer än att hjälpa sin sväger med lite småjobb emellanåt. Däremot har han en stor tomt på ca 13 000 kvadrat så arbete saknas inte. På tomten finns förutom bostadshuset även två sommarstugor.

Allan är nöjd med sitt liv som pensionär och tycker att han har det bra. Han är medlem i Ringhalsveteranerna och brukar delta i års- och höstmötena samt på några av de resor som anordnas. Julborden är en självklar sådan.

Allan promenerar ofta förbi Ringhalsverket och han har tillgång till Ringhallen som medlem i Ringhalsveteranerna. Något förbryllad blev han när han skulle skaffa nytt inpasseringskort dit och blev hänvisad till bostadskontoret.

– Att det flyttat till inpasseringsbyggnaden hade jag ingen aning om. Där fick jag ett vitt kort som var helt blankt, men som öppnade dörrarna med ett ”klick”. Det fungerar på samma sätt som en nyckel – imponerande!